

dels af Sognet, dels af Amtet, hvilket sidste ogsaa synes at være ikke overdrevent. — Endvidere har det ærede Medlem for Helsingør (C. Rasmussen) fremdraget et Par specielt helsingørske Spørgsmaal, der til Dels ere af saa rent lokal Beskaffenhed, at jeg ikke har været i Stand til at komme til Bunds i dem. Det ene af dem drejer sig om en Sti, en Spaseresti, en Slags Kærlighedssti, der løber langs Stranden. Man maa nok spadserere paa denne Sti, siger det ærede Medlem. Men det er galt med Udgangen. For den er lukket med en gevaldig Jernlænke. Ja, det er jo den Udgang, som Kærlighedsstier meget ofte have. Jeg kan i øvrigt ikke sige noget om denne Sti. Naar jeg en Gang maatte faa Lejlighed dertil, vil jeg gerne prøve selv at promenere paa den og se, hvad der er i Vejen; foreløbig maa jeg lade den ligge, som den er. — Dernæst ønsker det ærede Medlem at faa et Pakhus i Helsingør. Der fandtes, saa vidt jeg ved, for nogle Aar siden to private Pakhuse ved Havnen, men de kunne ikke have haft meget at bestille; thi de ere nedlagte eller omdannede til andet Øjemed. Nu ønsker man, at Staten skulde bygge et Pakhus. Det ærede Medlem siger, at man mangler i den Grad Pakhusrum, at naar der kommer en Havarist ind for at reparere, maa han først gaa over til Helsingborg for at lægge sin Ladning op, fordi han ikke kan blive af med den i Helsingør. Jeg finder det imidlertid meget lidet tilraadeligt at lade Staten give sig til at drive Pakhusforretning. Noget andet er, hvis det med Rette kan siges, at der savnes Plads, om da Staten kunde være behjælpelig med at skaffe en passende Plads, hvor private kunde opføre et Pakhus, for saa vidt der maatte være Trang dertil. Det kan Ministeriet, naar der foreligger et saadant Ønske, have sin Opmærksomhed henvendt paa, idet jeg dog tilføjer, at jeg maa anse det for ganske selvfølgelig, at der ved Opførelsen af et saadant Pakhus tages fornødent Hensyn til Kronborg, der er den skønneste monumentale Bygning, vi have i vort Land, der i øvrigt er saa fattigt paa den Art Mindesmærker.

Til sidst kommer jeg — og dermed vil jeg være færdig — til et Spørgsmaal, som blev fremdraget af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) — eller Hurup er det vistnok nu, men Manden er den samme — angaaende en Fiskerihavn ved Krik. Det ærede Medlem er allerede tidligere gaaet meget varmt i Brechen for denne lille Havn, der er forholdsvis billig

— den skal koste 144,000 Kr. Han fremhæver alle dens betydelige Fortrin og mener, at de Anker og Indvendinger, som ere fremførte, ikke holde Stik. Jeg sætter den allerstørste Pris paa det ærede Medlems Indsigt — derom kan han ikke være i Tvivl — men Forholdet er dog det, at denne hans Opfattelse af den paagældende Havns Fortrin staar ganske i Strid, ikke blot med Vandbygningsdirektørens Opfattelse, men ogsaa med Vesterhavskommissionens Betænkning. Man indvender, dels at denne Havn paa Grund af sin noget af-sides Beliggenhed kun vilde faa en ganske lokal Betydning, dels at den vilde være meget udsat for at sande til og om Vintereen meget let vilde fryse til. Dens væsentligste Fortrin er dens tilsyneladende Billighed, idet det Projekt, som nærmest af Vesterhavskommissionen er blevet anbefalet, nemlig Havneanlægget ved Rojensø, vil koste henved 1 Mill. Kr. Hvorvidt nu det ærede Medlems Opfattelse, at Havnen ved Krik er at foretrække, alligevel ikke til sidst skulde vise sig at være det rigtige, maa jeg ganske lade staa hen. Men det synes mig, at det vilde være urigtigt at foregribe noget i saa Henseende, inden man kommer til endelig Bestemmelse om, i hvilket Omfang man vil følge de Indstillinger, som ere blevne gjorte af den omtalte Kommission. — Jeg tror hermed i alt væsentligt at have berørt de Spørgsmaal, som ere blevne fremdragne vedrørende Ministeriet for offentlige Arbejder, og har for Øjeblikket ikke yderligere at tilføje.

Dinesen: Den ærede Krigsminister fremkom med nogle Besvarelser paa Spørgsmaal, som jeg har rejst i et tidligere Møde, og for disse Besvarelser er jeg den ærede Minister taknemmelig. Kun med Hensyn til et enkelt Spørgsmaal, om Bevillinger af ekstraordinær Natur paa § 26, skal jeg tilføje, at jeg ikke havde ventet nogen anden Stilling til dette Spørgsmaal end den, som blev angivet af den ærede Krigsminister. Jeg forstaar jo fuldt vel at vurdere, hvorledes Forholdene i det hele taget stille sig. Et andet Spørgsmaal, som blev rejst af den ærede Folketingsmand fra Frederikssund (Berg) om Realisation af Arealer fra Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde, blev besvaret imødekommende af Landbrugsministeren, der jo udtalte, at Regeringen havde Bemyndigelse til efterhaanden at bortsælge Arealer, og dette skete ogsaa, naar der kom hensigtsmæssige Bud. Med Hensyn til dette Spørgs-